

СЛОВО
на Втория ден на Пасха
Очистването на сърцето от страстите -необходимо условие за
съзерцаването на Бога

Произнесено в руската църква "Св. Николай", София, 12/25.IV.1949 г.

Христос воскресе!

В този велик ден - празника на Светлото Христово Възкресение, бих искал да ви пожелаая, мои възлюбени в Христа чеда, това, което ни пожелава светата Църква със следните думи, на пасхалния канон: *Да очистим чувствата си и ще видим Христа, сияещ с непристъпната светлина на Възкресението.*

С тези думи Православната Църква ни разкрива цялата същност на християнството. Най-напред думите да очистим чувствата си ни говорят за това, че християнството е велик подвиг на борба, която трябва да водим със своите страсти и с греха — подвиг на неотклонно и постоянно спазване на всички Божии заповеди. Оттук става ясно, че за нашето спасение не е достатъчна само вярата във Възкръсналия Христос, необходимо е също така да тръгнем по тесния, скръбен и трънлив път, според думите на Господа: Тясна е вратата и стеснен е пътят, който води в живота и малцина са, които го намират (Мат. 7:14).

Трудността на този велик християнски подвиг добре са разбирали онези, които добросъвестно са се борели със своите страсти, без да изменят на Спасителя нито с мислите си, нито с чувствата си, нито с делата си. Трудността на този подвиг добре са съзнавали онези, които мълчаливо са понасяли обиди и от цялото си сърце са прощавали на враговете си, които са прекарвали живота си в постоянно въздържание и чистота и са се стараели да придобият непрестанна молитва към Бога, отхвърляйки от себе си ден и нощ стрелите на лукавите духове.

Заради този подвиг светоносната благодат на Светия Дух или, казано с други думи, непристъпната светлина на Христовото Възкресение, е просветлявала истинските християни и е извършвала велики чудеса и знамения в техния живот.

Това е ставало и става в живота на светите Божии угодници чрез благодатта на Светия Дух. Със силата на тази благодат Господ им изпращал свише дара на божественото ведение. Чрез нея те изцелявали всякакви болести у хората, прогонвали от тях бесове и даже дивите кръвожадни зверове им се покорявали, което е истинско чудо.

Така на преп. Герасим Йордански се покорявал като разумно създание лъв. Така слушала преп. Серафим Саровски една мечка, която разбирала думите му и даже движението на ръката му. Така на великата праведница на Руската Църква, игуменката на Староладожкия манастир Евпраксия, се покорявали вълци и дори я пазели. А на друга велика руска подвижница,

юродивата заради Христа Евфросиния, се покорявали птици. И когато тя се разболяла тежко и останала без всякаква човешка помощ, при нея всеки ден долитала врана и и носела храна, както някога врана хранела св. пророк Илия.

Във всички тези дивни чудеса светите люде сякаш виждали Христа сияещ - виждали Го да сияе в дивните прояви на благодатта. Нещо повече, заради това, че винаги очиствали сърцата си от всичко страстно и греховно, заради своята сърдечна чистота, Божиите угодници нерядко виждали дори Самия Христос в целия блясък на Неговата Божествена слава и от това лицезрение се преизпълвали с райско блаженство още тук, на земята.

Към такова дивно и блажено съзерцание светата Църква призовава всички и всеки един от нас с приведените думи на пасхалния канон. Тя ни призовава да съзерцаваме Христа сияещ и в дивните прояви на благодатта, и в лицезрението на Самия Него. И нека никой не смята, че това най-велико благо - съзерцаването на Самия Христос още тук, на земята - е невъзможно за нас. Защото на Господа е било угодно да ни даде такова обещание с думите: Който има заповедите Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбен ще бъде от Отца Ми; и Аз ще го възлюбя и ще му се явя Сам (Йоан 14:21).

Нека този велик призив на нашата Майка - Църквата, не остане напразен за нас. Като Нейни послушни деца да се отзовем на този призив с цялото си сърце. Да тръгнем, докато не е късно, по тесния и прискърбен път, по пътя на неотклонното очистване на сърцето си отпстрактите и спазването на всички Христови заповеди, за да достигнем своето спасение и истинското, вечното блаженство.

Тогава Господ ще изпълни над нас в цялата им сила думите на пасхалния канон; Да очистим чувствата си и ще видим Христа, сияещ с непристъпната светлина на Възкресението. А тези думи по същество повтарят Христовите слова: Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога (Мат. 5:8). Амин.